

РЕШЕНИЕ

№ 1879

гр. София, 23.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 23.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **9163** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.268, ал.1 от ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма] ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място] [улица] срещу ПОСТАНОВЛЕНИЕ за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх.№С-202225-023-0002441 от 10.08.2020г. издадено от М. П. –главен публичен изпълнител при дирекция „Събиране“ при ТД на НАП, с което са наложени възбрани върху описаните имоти, което постановление е потвърдено с РЕШЕНИЕ №ПО-146 от 03.09.2020г. на Директора на ТП на НАП –С., с което е оставена без уважение жалбата вх.№ 2553-06-1039 от 27.08.2020г..

С жалбата се твърди на първо място, че върху същите имоти са били наложени същите обезпечителни мерки с отмененото ПНПОМ изх.№С202225-023-0000345 от 03.02.2020г., предмет на решение №3984 от 17.07.2020г. по адм.дело №2675/2020г.. Визира се, че същото е постановено между страните и е задължително за тях. Второто съображение за незаконосъобразност на оспорения акт, изложено в жалбата е, че ответникът не се е произнесъл по конкретни възражения на дружеството свързани с констатациите в ревизионното производство. Същите касаят начислени амортизации, неизползвани за дейността на дружеството, както и неотчетени приходи от договор за цесия с кипърско дружество. Визират се и запори, свързани с възникналото вземане на дружеството към [фирма]. Направен е и коментар по констатациите, свързани със закупуването на луксозни автомобили, мебели, произведения на изкуството. На следващо място се сочи, че решаващият орган и публичният изпълнител са запознати с наложените първоначално запори върху банковите сметки на РЛ и запор върху 29

МПС, което не позволява на дружеството да обслужва текущо декларираните си публични задължения за данъци и осигуровки. С оглед изложеното – се моли да се уважи жалбата като се отмени ПНПОМ, ведно с потвърждаващото го решение.

В съдебно заседание жалбоподателят не се представлява, но поддържа жалбата си по представени писмени бележки от управителя си И..

Ответната страна, чрез юрк.П.- и по представените от същата писмени бележки – оспорва жалбата и моли да се уважи.

Административен съд София град, I отделение, 47 състав, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбата е от 11.09.2020г. по отношение на решение №ПО-146 от 03.09.2020г., без данни за връчване, поради което се констатира, че е в срока по чл.267, ал.2 от ДОПК.

За да се прецени основателността на жалбата СЪДЪТ съобразява следното:

Предмет на оспорване е ПНПОМ изх.№С202225-023-0002441 от 10.08.2020г. на главния публичен изпълнител М. П.. Същото е посочено, че е издадено по мотивирано искане на главния инспектор по приходите във връзка с текуща ревизия, възложена със Заповед за възлагане на ревизия №Р-22222520000361-020-005 от 16.06.2020г. и с оглед направената констатация, че ще се затрудни събирането на предполагаемното публично задължение в размер на 9 162 724,50лв., от които главница 6 062 624лв. и лихва от 3 100 100,50лв. към 10.08.2020г.. В постановлението е посочено, че ревизията касае ревизирания период от 2014г. до 2019г. за корпоративен данък по ЗКПО. Отразено е, че се очаква да бъдат определени следните задължения във връзка с чл.26, 75 и чл.78 от ЗКПО: за 2014г. -4266,34лв., за 2017г.-143 214,78лв., за 2019г.-283 094,56лв. или общо в размер от 237 620,53лв., които са с оглед начисляването на амортизации върху активи, които не са използвани от дружеството. На второ място е посочено, че във връзка със сключен договор за цесия от 05.01.2015г. за 24 190 378,74лв., се дължи корпоративен данък от 2 419 037,87лв., както и лихва от 1 067 870лв.. На трето място е визирано, че се очаква да бъде определен данък върху дивидента на основание чл.38 от ЗДДФЛ в размер от 1 115 627,66лв. и лихва от 857 610лв..На следващо място е посочено, че се дължи и ДДС във връзка с неправомерно ползван данъчен кредит за 2014г.- 41 056,84лв., за 2015г. -284 881,80лв., за 2016г.-408 217,10лв., за 2017г.-416 873,30лв., за 2018г.- 563 499,40лв. и за 2019г.- 382 854,80лв. и общо 2 097 383,24лв. и лихва от 935 000лв.. С оглед посочените задължения е визирано, че дружеството за периода има основно приходи от лихви и от отдаване под наем на МПС, както и от сделки с финансови активи като друг вид икономическа дейност не е развивало. Отбелязано е, че към момента дружеството не осъществява дейност, която да може да бъде възпрепятствана или затруднена от наложените обезпечителни мерки. Маркирано е, че едноличният собственик на капитала е извън територията на страната и трудно могат да се проследят евентуални бъдещи разпоредителни действия с активите на дружеството, поради което с цел предотвратяването на такива, следствие на които събирането на задълженията ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни - е постановено да се наложи възбрана върху следните имоти: 1. Поземлен имот с идентификатор 68134.405.100, представляващ парцел VII-9,01 кв.502 с площ о 526кв.м., с административен адрес в [населено място] на [улица] с балансова стойност от 44 883лв.;2.сграда с идентификатор 68134.405.100.1 на същия адрес, площ от 275кв.м. на три етажа и с балансова стойност от 2 030 708,92лв.; 3.сграда с идентификатор от 68134.2097.529.1

със застроена площ от 1563кв.м. на четири етажа и с предназначение „здравно заведение“ санаториум „Д.“ с балансова стойност 1 093 960,47лв.; 4.сграда с идентификатор 68134.2097.529.2 с площ от 52 кв.м. в [населено място] продибит с акт №90 том XXIV рег.№10526 дело 7410 от 29.02.2016г. с балансова стойност 0.00лв.; 5.самостоятелен обект в сграда с единтификатор 68134.405.97.1,2. с площ от 112кв.м. в [населено място] на [улица] с балансова стойност от 648 396,58лв.; 6.възбрана върху 280/2611иделни части от поземлен имот К. 68134.405.97 в кв.502, парцел V с площ от 368кв.м. в [населено място] на [улица] с балансова стойност от 2 973,42лв.;7. Сграда –хотел „А.“ с РЗП от 2 447 кв.м. в [населено място], район В. с балансова стойност от 4 735 247,45лв..

Жалбата срещу постановление е отхвърлена от Директора на ТД на НАП с решение №ПО-147 от 03.09.2020г. като неоснователна. На първо място е маркирано, че налагането на ПОМ е самостоятелно производство, което се извършва в рамките на висящо ревизионно производство, поради което се обезпечава бъдещо, преодолагаемо вземане. Самото налагане на обезпечение се мотивира с опасността от удовлетворяването на това вземане или осуетяването на тази възможност. С оглед изложеното е констатирано, че предпоставките, обуславящи налагането на обезпечителните мерки са съобразени от публичния изпълнител, които правилно е съобразил условията по чл.121, ал.1 от ДОПК. Не са споделени възраженията относно начина на установяване и размера на задълженията като е посочено, че законодателят не е вменил на публичният изпълнител компетентността да обсъжда по същество тези констатации на органите по приходите. С оглед изложеното е посочено, че публичният изпълнител касателно вида и размера на предполагаемото задължение действа при условията на обвързана компетентност. Маркирана е и правната възможност по чл.199 от ДОПК да се поиска замяна на обезпечението, както и по 229 от ДОПК искането на разпореждане за разрешение за неотложни плащания. Обсъдено е и наличието на условията по чл.208 от ДОПК за отмяна на обезпечението и като не са установени предпоставки за това е отхвърлена жалбата срещу ПНПОМ изх.№202225-023-0002441 от 10.08.2020г..

СЛЕДОВАТЕЛНО от ПРАВНА СТРАНА СЪДЪТ НАМИРА СЛЕДНОТО:

На първо място следва да се визира правната рамка, за да се отделят част от доводи като неотнормирани в производството, а именно тези свързани с това правилно или не е определено задължението на РЛ.

Приложението на разпоредбата на чл.121 от ДОПК изисква образувано ревизионно производство, наличие на мотивирано предложение от органа по приходите и необходимост от налагане на обезпечителна мярка.

Първият елемент от фактическия състав е налице. Има образувано ревизионно производство не с посочената в ПНПОМ заповед №Р-22222520000361-020-005 от 16.06.2020г., която е заповед за изменение на заповедта за възлагане на ревизията /каквито са издадени още 3 на л.32,33 и л.34/- а със Заповед за възлагане на ревизия №Р-22222520000361-020-001 от 22.01.2020г. и които заповеди приложени по делото касаят установяване на данъчни задължения по няколко закона.

Вторият елемент е наличието на мотивирано предложение. В тази връзка се констатира, че има предложение, което е мотивирано с констатации за начина на формиране на предполагаемото задължение. Тези данни обаче не подлежат на преценка от публичния изпълнител, защото са свързани с преценка по съществуването на това задължение и които доводи ще се проверят в ревизионното производство. Идеята

на законодателя за наличието на мотивирано предложение – е да се изложат обстоятелства, видно от които да се направи констатацията не дали има безспорно установено задължение, а да са ясни параметрите на същото -как и по какъв начин е формирано. С оглед изложеното и доводите в жалбата дали или не РЛ е начислявало разходи за амортизация –са неотнормирани. Неотнормирани са и възраженията, свързани с посочения договор за цесия, както и за закупуваните автомобили, луксозни вещи и т.н.. Посочването на тези констатации в ПНПОМ е с цел да се индивидуализират вземанията, чието обезпечение се иска, а не да може да се обсъждат в настоящето производство. Дори и да има мотиви по отношение на тях –същите по никакъв начин не могат да обържат органите на НАП да издадат или не РА и да финализират ревизионното производство по определен начин. Органите по приходите следва да се независими в това производство и спазвайки принципите за това, разписани в ДОПК и АПК – да установят обективно релевантните факти, които да защитят впоследствие. Съответно при нарушаване на тези постулати – носят отговорност за актовете и действията си. Следователно правилен е извода в потвърждаващото решение на ответника, че публичният изпълнител действа при условията на обвързана компетентност. Следва да се има предвид, че именно и за това се касае за предполагаемо задължение – за такова, което не е установено с въззъл в сила акт, с РА, които да се ползва със стабилитет, но изложеното не касае това, че задължението на РЛ след като е предполагаемо е неопределено. Напротив отнася се за задължение, което има размер и основание и е ясно и определено как се е формирало, поради което именно предложението на органите по приходите за налагане на предварителните обезпечителни мерки – е мотивирано. Във връзка с последното отново ще се подчертае, че обезпечителната мярка съответно на предполагаемото задължение - е предварителна. Тя не изисква да има издаден ревизионен акт, който да установи задължението окончателно, а се изисква по чл.121, ал.1 от ДОПК да има образувано производство, в което да са оформени параметрите на предполагаемото публично вземане. С оглед това се прави и мотивираното предложение, но мотивите в същото не подлежат на преценка, а единствено публичният изпълнител констатира има или не подобно мотивирано предложение.

Съставът намира, че не е налице третият елемент от фактическия състав. Същият е свързан с констатацията, че събирането на предполагаемото задължение ще се затрудни, поради което съществува обезпечителна нужда. В ПНПОМ е посочено, че едноличният собственик на капитала се намира извън пределите на страната и не може да се проследят евентуални бъдещи разпоредителни действия, както и че дружеството не осъществява дейност. Допълнено е, че РЛ е получавало дивидент от свои дъщерни дружества, които са с отнет лиценз, поради което и жалбоподателят няма приходи занапред вкл. и същият не може да обслужва свои публични задължения за данъци и осигурителни вноски, за което има образувано изпълнително дело. В потвърждаващото решение са възприети тези констатации вкл. е посочено, че размерът на задълженията е съобразен, както и липсата на активи на РЛ.

Съдът следва да маркира, че не е достатъчно да има индикации, че събирането на вземането ще бъде затруднено. Следва да има конкретни факти за това, от които да може да се изведе посочената констатация. Изложените в тази връзка доводи от публичния изпълнител и ответника са общи и касаят липсата на дейност, неприсъствие на територията на едноличния собственик на капитала, както и наличието на публични задължения. Последните дори не са посочени по размер, както

и номера на изпълнителното дело. Не може да се направи констатация за кога са дължими тези осигуровки и данъци –дали е след наложените вече обезпечителни мерки на дружеството, поради което именно същото не може да обслужва задълженията си. Неналичието на приходи и развиването на търговска дейност също само по себе си –не води до извода, че дружеството ще осуети събирането на бъдещите си задължения. Ненамирането на едноличния собственик на капитала на територията на РБ и извода, че може да извърши бъдещи разпоредителни непоследими действия също е несъстоятелно по изложената причина.

Във връзка с обезпечителната нужда – правилно е възражението на жалбоподателя, че ответникът не е съобразил решение №3984 от 17.07.2020г. по адм.дело №2675/2020г. на АССГ, 3-ти състав. Със същото е отменено предхоното ПНПОМ за същите обезпечителни мерки върху същите имоти /с 1 изключение/ и макар преписката да не е върната на органа – при предприемането на същите обезпечения- ответникът е задължен да се съобрази с мотивите. Същите подробно разясняват как може и следва да се установи необходимостта от обезпечение. Основното е, че трябва да има анализ на изложени конкретни факти, от които да се направи извода, че тази обезпечителна мярка е необходима. Изрично е визирано, че в ПНПОМ трябва да се посочат факти, от които да последва извода за затрудняване събирането на задължението, да се направи анализ, освен на дейността на ТД, но и на имущественото му състояние. Изложеното е необходимо, за да се прецени дали има достатъчно имущество за да обслужи задълженията си. Посочено е, че трябва да се изследва също дали има публични непогасени задължения, както и дали вече за задълженията, чието обезпечаване се иска –са наложени някакви обезпечителни мерки.

При постановяването на новото ПНПОМ –органът само формално е маркирал, че няма дейност и бланкетно е отразил, че има несъбрани публични задължения, за които има образувано принудително изпълнение. Няма данни в какъв размер са същите, кога са породени, няма анализ каква е връзка на липсата на приходи. Няма посочени наложени вече за същото задължение-обезпечителни мерки. Жалбоподателят твърди, че има такива –запор върху сметките му и запор на 29 МПС. Към момента на постановяване на процесното ПНПОМ е било известно на органа решение №299 от 17.06.2020г. по адм.дело №2158/2020г. на АССГ, с което е отхвърлена жалбата на [фирма] срещу ПНПОМ №С202225-023-000302 от 29.01.2020г.. Видно от решението със същото се обезпечават /не се сочи какви ОМ/ задължения възникнали в хода на ревизионното производство образувано със ЗВР №22222520000361-020-001 от 22.01.2020г. за задължения по ЗКПО /не се сочи година и размер/, както и за задължения по ЗДДС в размер на 678 692,25лв. /не се сочи период/. Следователно –се касае за същата ревизия, със същия по вид задължения, но в различен размер /ДДС, за КД не може да се прецени/, поради което наложената вече обезпечителна мярка е следвало да се съобрази, за да не се достигне до свръх обезпечение.

Също така служебно е известно на съда и решение №4848 от 11.09.2020г. по адм.дело №2165/2020г. на 43 състав, с което е изменено ПНПОМ изх.№С202225-023-0000315/30.01.2020г. като е постановен запор само върху л.а. марка „Мерцедес“ с [рег.номер на МПС] със застрахователна стойност 997 475лв. и върху л.а. „БМВ“ с [рег.номер на МПС] със застрахователна стойност 367 402,67лв. вместо първоначално наложените запори на 29 МПС. Тези обезпечения касаят вземания от същата ревизия, поради което отново липсата на достатъчно данни възпрепятства съда да може да направи проверка дали няма наложено вече

обезпечение за същото вземане-довод, който прави страната.

Следва да се има предвид, че с новото и процесно ПНПОМ е съобразена нормата на чл.195, ал.6 от ДОПК –три от възбранените имоти да се посочат чрез балансова, а не данъчна оценка- хотел „А.“, апартамент на [улица], както и санаториума. Един от имотите не присъства в новото ПНПОМ /офис сградата в[жк], както и има и добавен нов имот/, но остава недоказана необходимостта от налагане на обезпечителните мерки- така, както и прието с РЕШЕНИЕ №3984 от 17.07.2020г. по адм.дело №2675/2020г. на 3-ти състав на АССГ.

Не се споделят изложените съображения в писмените бележки на ответника. Същите не са относими към спорния момент –дали е доказана необходимостта от налагане на обезпечителните мерки. Има позоваване на публичния интерес с превес дори при затрудняване дейността на дружеството, каквато не е процесната хипотеза, доколкото констатациите са, че няма дейност. Приложението на чл.229 и чл.199, ал.2 от ДОПК са правни възможности, които дали ще се приложат или не- са неотнесими към изискването по чл.121,ал.1 от ДОПК да се обуслови необходимостта от налагане на процесните мерки.

Следователно – жалбата е основателна и следва да се уважи. Няма претенция за разноски в размер на платената д.т..

СЪДЪТ НА ОСНОВАНИЕ ЧЛ.268, АЛ.2 ОТ ДОПК

РЕШИ:

По жалба на [фирма] ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място] [улица]

ОТМЕНЯ ПОСТАНОВЛЕНИЕ за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх.№С-202225-023-0002441 от 10.08.2020г. издадено от М. П. –главен публичен изпълнител при дирекция „Събиране“ при ТД на НАП, с което са наложени възбрани на описаните имоти, **ВЕДНО** с потвърждаващото го РЕШЕНИЕ №ПО-146 от 03.09.2020г. на Директора на ТП на НАП –С..

На основание чл.268, ал.2 от ДОПК решението е окончателно.

Съдия: